

igazgatása alatt. A prólógot *Győri Imre* írta. Szavaltta *Simonyi Mária*. Ezt követte »A bor« c. *Gárdonyi*-darab első felvonása és a »Cigánybáró« második felvonása.

Braun József, magyar születésű író, sz. 1840-ben, megh. 1902. szept. 27-én. *Bécsben*. — Munkája: »Pajkos diákok«, vj.

Braun Károly, bécsi operaénekes, nálunk 1912. ápr. 1-én vendégszerepelt a »Faust« Mefistofeles-ében.

Braunecker—Schäfer, német énekesnő, 1855. szept. havában vendégszerepelt nálunk a pesti német színházban, nagy tetzés mellett.

Bravo! (Olasz) derék, bátor, merész, rettenthetetlen. Színházban a bravo! — kiáltás a közönség tetszésének a jele, melyet taps szokott követni. Felsőfoka: bravissimo! — (Olaszországban így kiáltanak: bravo il tenore! brava la cantate, bravi tutti!) Nálunk 1825-től »éljen« kiáltás hangzott a színpadra. A »bravo!«-kifejezést azonban nem tudták kiküszöbölni véglegesen, erről így szól egy régebbi megjegyzés: »Magyar ember szájába, helyeslése kifejezésére ugyan nem illő. Ez egy rongy, mely több rossz szokásokkal maradt reánk nagyapáinktól, kik a külföldit jobban szerették, mint a hazait... »Helyes«, »jeles«, »derék« — vajjon nem úgy kipótolják-e az elismerést, mint a »bravo!«? (Erdélyi Híradó, 1845. — 8. sz. 58. oldal. I. hasáb.)

Bravour (fr.) ejtsd: bravúr, — a. m. bátor, elszánt cselekedet, amely váratlanul jól sikerül. A szót Déryné is használja »Napló«-ja I. kötete, 113. oldalán, ami azt bizonyítja, hogy a szót a hajdankori színészek is ismerték.

Bravurszerep, az, amelyik a színész legkitűnőbb szerepe, amelyben már többször kiállotta a tűzpróbát s amellyel pályáján felfelé tudott ívelni. Ilyen volt többek között *Egressy Gábornak* *Brankovics Györgye*, *Jókainénak Anná-ja* (Szigetvári vértanuk), *Szentpétery Zsigmondnak* *Falstaff-ja* stb.

Bredschneider Willy, bécsi zeneszerző. Munkája: »A mozikirály«, operett 3 felv.

Társszerző: *Bernauer Rudolf*, *Kollo Walter* és *Schanzer*. Bem. 1913. szept. 20. Király Színház.

Breiting, bécsi színész, a cs. udvari dal-színház tagja, 1834. ápr. 7-én vendégszerepelt nálunk a pesti német színházban, a »Zampa«-ban. »Ama könnyűség, mellyel ő a magos hangokat mintegy játszva képes kiadni s gyönyörű pianója valóban ritkaság«, — írja ekkor a »Honnművész«, 1834. 30. számában.

Brenner Anna, színésznő, sz. 1882 márc. 15-én, *Nagyváradon*. Színipályára lépett 1924 szept. 1-én.

Brenner Jenny, énekesnő, sz. 1835-ben, Erdélyben. Tíz éves korában egy jeles külföldi ének mesternél tanul s később, mikor hangja fejlődni kezdett, szülei a színpadra nevelték s Pesten, a Horváth' Edmund-féle énekiskola növendéke lett, ahol *Gentiluomo* mester is oktatta. Mint ilyen, 1859. aug. havában vendégszerepelt a Nemzeti Színházban, amidőn így emlékeztek meg róla: »Kis hangjával oly szépen, ízletesen, gazdagon és eredetien színezte ki énekét, portamentói, staccatói, sőt trillái is, kivált az, melyet mezza voce vett, oly kitűnőleg sikerültek, hogy fényes betűkkel adhatunk róla bizonyítványt, miként azon pár évet, melyet künn töltött, nagy szorgalommal kellett fölhasználnia, s tanulmányaiiban határozott tehetség által támogattatik.« — (*Budapesti Hírlap*, 1859. augusztus 28.). 1862. aug. 12-én újra fellépett a Nemzeti Színházban, a »Troubadour«-ban. 1873. szept. havában a sachsen—altenburgi színházhoz szerződött. Szerepei: *Rosina* (Szevillai borbély), *Donna Anna* (Don Juan), *Éj királynéja* (Varázsfuvola), *Lucia*, *Linda*, *Leonóra* (Troubadour) stb.

Brenner Lajos, színész, sz. 1893 febr. 7-én, *Pozsonyban*. Színipályára lépett 1916 szept. havában.

Bresztovszky Ernő, író, sz. 1882-ben, megh. 1922-ben. Egyetemi tanulmányai után újságíró lett, később meghívták a »Népszava« munkatársának, ahol később segédszerkesztő volt. — Színműfordítása: »A Mari«, drámai rajz 2 felv. Irta: *Heyer-*